

# РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. Ловеч, 17.03.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, IV СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ЙОВКА КАЗАНДЖИЕВА**

Членове: **ИВАН ИВАНОВ**  
**ВАСИЛ АНАСТАСОВ**

при участието на секретаря **ГАЛИНА АВРАМОВА**  
в присъствието на прокурора **Г. Любч. Арг.**  
като разгледа докладваното от **ИВАН ИВАНОВ** Въззивно наказателно дело  
от общ характер № 20214300600552 по описа за 2021 година  
за да се произнесе, съобрази:

Производството е по чл. 318 и сл. от НПК.

С Присъда № 11/06.08.2021 г. по НОХД № 253/2020 г. по описа на РС - Луковит, ДР. В. Д., роден на \*\*\*\*\* г. в гр.\*\*\*\*\*, живущ в гр. \*\*\*\*\* , \*\*\*\*\* , с ЕГН \*\*\*\*\* , е признат за виновен, в това, че на 08.10.2018 г. около 11.40 часа в гр. \*\*\*\*\* , по ул. „Екзарх Йосиф“, управлявал моторно превозно средство - лек автомобил „Хюндай Акцент“, без регистрационни номера, с номер на рама: \*\*\*\*\* , без съответно свидетелство за управление на МПС в едногодишен срок от наказването му по административен ред за управление на МПС без съответно свидетелство, с влязло в сила на 27.06.2018 г. Наказателно постановление № 17- 0451-000481/ 11.09.2017 г., издадено от Началника на РУ МВР гр. Ябланица, поради което и на основание чл. 343в, ал. 2 от НК, вр. с чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК го е осъдил на 3 /три/ месеца лишаване от свобода и глоба в размер на 300 /триста/ лева.

На основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложил изпълнението на така наложеното наказание лишаване от свобода за изпитателен срок от 3 /три/

години.

Признал е ДР. В. Д., с ЕГН \*\*\*\*\*, за виновен, в това, че на 08.10.2018 г. около 11.40 часа в гр. \*\*\*\*\*, по ул. „Екзарх Йосиф“, управлявал моторно превозно средство - лек автомобил „Хюндай Акцент“, без регистрационни номера, с номер на рама: \*\*\*\*\*, в срока на изтърпяване на принудителна административна мярка за временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ със Заповед за прилагане на ПАМ № 18-0285-000279/ 18.09.2018 г., издадена от РУ МВР гр. Кнежа, поради което и на основание чл. 343в, ал. 3 от НК, вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК го е осъдил на 3 /три/ месеца лишаване от свобода и глоба в размер на 300 /триста/ лева.

На основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложил изпълнението на така наложеното наказание лишаване от свобода за изпитателен срок от 3 /три/ години.

Признал е ДР. В. Д., ЕГН \*\*\*\*\*, за виновен, в това, че на 08.10.2018 г. около 11.40 часа в гр. \*\*\*\*\*, по ул. „Екзарх Йосиф“, управлявал моторно превозно средство - лек автомобил „Хюндай Акцент“, без регистрационни номера, с номер на рама: \*\*\*\*\*, което не било регистрирано по надлежния ред съгласно Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, поради прекратяване на регистрацията на посоченото МПС за срок от 6 месеца със Заповед за прилагане на ПАМ № 309р-9888/ 18.08.2018 г., издадена от РУ МВР гр. Оряхово, поради което и на основание чл. 345, ал. 2 от НК, вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК го е осъдил на 3 /три/ месеца лишаване от свобода.

На основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложил изпълнението на така наложеното наказание лишаване от свобода за изпитателен срок от 3 /три/ години.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК е наложил на ДР. В. Д. с ЕГН \*\*\*\*\*, едно общо наказание, в размер на най-тежкото от наложените му с настоящия съдебен акт, а именно 3 /три/ месеца лишаване от свобода, като на основание чл. 66 от НК е отложил изпълнението на така наложеното общо наказание за изпитателен срок от 3 /три/ години.

На основание чл. 23 ал. 3 от НК е присъединил към така определеното общо най-тежко наказание, наказанието глоба в размер на 300 /триста/ лева.

Срещу така постановената присъда е постъпила въззивна жалба от адвокат Г. СТ., защитник на подсъдимия ДР. В. Д., с адрес на призоваване – град София ул.Л.Каравелов № 5 против присъда на РС от 6.8.2021 г. по горното дело. Сочи, че не са доволни от горната присъда, с която подс. Д. е признат за виновен и по трите точки на обвинението и затова в законния срок я обжалват като молят същата да бъде отменена като незаконна и бъде признат подс. Д. за невиновен по така повдигнатите обвинения. Сочи че присъдата е немотивирана и незаконна. Твърди, че РС Луковит не е отчел, че едногодишният срок по чл.343В, ал 2 от НК не е посочен, а по този въпрос има съдебна практика. Подсъдимият следва да знае от кога до кога тече този едногодишен срок. РС Луковит не дава обяснения как за едно деяние подс. Д. е неправопособен и изтърпява и ЗПАМ. Не може едновременно, според него, да си неправоспособен водач и в същото време да изтърпяваш временно ЗПАМ. В този смисъл деянието по чл.343В, ал 2 от НК е несъставомерно за дееца. След запознаване с мотивите на делото, сочи, че ще допълни и самата въззивна жалба. Сочи също така, че РС-Луковит не отчита факта, че по т.3 от обвинението има решение на ВАС за нищожност на deregистрацията на автомобила. В правото нищожност означава, че тази заповед не съществува в правния мир.

Постъпило е и възражение от Районна Прокуратура – Плевен чрез М.В. - прокурор в Районна прокуратура – Плевен, срещу въззивна жалба № 2551/23.08.2021 г. от адв. Г. СТ. - защитник на подсъдимия ДР. В. Д., подадена срещу Присъда № 11 от 06.08.2021г., постановена по НОХД № 253/2020г. по описа на РС – Луковит. Сочи, че посочената въззивна жалба счита за неоснователна поради следните причини: 1. По оплакванията, свързани с престъплението по чл. 343в, ал. 2 от НК: В обвинителния акт е посочено, че наказателното постановление на РУ - Ябланица е влязло в сила на 27.06.2018г., и че подсъдимият е управлявал лек автомобил на 08.10.2018г. Въпрос на проста аритметична сметка, според прокурора, е да се изчисли, че крайт на 1-годишният срок изтича на 27.06.2019 г. Затова възражението, че този 1-годишен срок не бил посочен в обвинителния акт е невярно и неоснователно. В хода на съдебното следствие безспорно се доказва, че на

08.10.2018г. в гр. Червен бряг, обл. Плевен подсъдимият е управлявал лек автомобил без съответно свидетелство за управление, след като в едногодишен срок е бил наказван по административен ред за управление на МПС без съответно свидетелство за това. Според приложеното наказателно постановление № 17- 0451-000481/11.09.2017 г., издадено от Началника на РУМВР - Ябланица, подсъдимият е бил наказан по административен ред за това, че управлявал ППС, без да е правоспособен водач. Липсата на правоспособност сама по себе си означава и липса на съответен документ, който да удостоверява същата, т.е. липса на свидетелство за управление на МПС от каквато и да е категория. Това наказателно постановление е влязло в сила на 27.06.2018 г., когато е било потвърдено и от Административен съд - Ловеч. Съгласно чл. 223 от АПК решението на АС - Ловеч, действащ като касационна инстанция, е било окончателно. Аргументира се с това, че в АПК не е предвиден изричен ред за съобщаването му на страните от касационната инстанция, подобно на решенията на ВАС и ВКС като касационни инстанции. Към датата на настоящото деяние - 08.10.2018г., подсъдимият отново е бил без съответно СУМПС. Същото му е било юридически отнето със ЗППАМ № 18-0285-000279/18.09.2018г., издадена от РУМВР - Кнежа, връчена лично на 10.01.2022 г. в 09:37:50 ч. Актът е постановен на 10.01.2022 подсъдимия срещу подпис. Самото СУМПС, като документ, му е било фактически отнето с протокол за обиск, съставен на 18.09.2018г. в сградата на РУМВР - Кнежа. И тази ЗППАМ била обжалвана, но това не е спряло изпълнението ѝ съгласно чл. 172, ал. 6 от ЗДвП. Такова спиране дори не е било искано от АдмС - Плевен по реда на АПК. Това означава, според прокурора, че на 12.10.2018г. подсъдимият отново е управлявал лек автомобил без съответно СУМПС в 1-годишен срок от наказването му по административен ред с описаното НП на РУМВР Ябланица за такова деяние и по този начин е осъществил състава на чл. 343в, ал. 2 от НК. 2. Приема, че съставът на престъплението по чл. 343в, ал. 2 от НК не е алтернативен с този на чл. 343в, ал. 3 от НК поради следните причини: Принудителната административна мярка (ПАМ) и административното наказание за две различни форми на държавна принуда и то административна принуда. В тази връзка правната теория и практика са едноточни и непротиворечиви. Двете форми на държавна административна принуда, обаче, са подчинени на различен правен режим, т.к. целите им са различни, правната им уредба също е различна, различни са предпоставките,

при които възникват както и правните им последици, ред за обжалване и т.н. Административното наказание се налага за вече извършено и установено административно нарушение. ПАМ се налага за предотвратяване или преустановяване на административно нарушение или за отстраняване на вредните последици от такова нарушение. Дефиниция на понятието ПАМ се съдържа в чл. 22 от ЗАНН, като същите се налагат и обжалват по реда на АПК. Актовете за налагане на административни наказания (наказателните постановления) са правораздавателни актове, а актовете за ПАМ по правното си естество са административни актове, най-често индивидуални. Административното наказание е неблагоприятна правна последица от морален или имуществен характер, която се налага по реда на чл. 36 и сл. от ЗАНН с цел - санкциониране на едно вече извършено административно нарушение, без да преустановява същото или да предотвратява вредните последици от него. В този смисъл сочи и съдебна практика (напр. решения по адм.дела № № № 2630/2014г, 7-мо о. на ВАС; 7475/2012г. - 7-мо о. на ВАС; 2618/2013г., 5-то на ВАС; 8747/2013г. - 1-во о. на ВАС; 4997/2016г. - 2-ро о. на ВАС; 40/2008г. на АС -Силиста и мн. др.). Именно поради разликата в тези два акта, преди 2016г. управлението на МПС в срока на изтърпяване на ПАМ за временно отнемане на СУМПС не е можело да се подведе под състава на чл. 343в, ал. 2 от НК (където било и все още е предвидено само управление в 1-годишен срок от налагане на административно наказание с наказателно постановление). Затова с ДВ, бр. 95 от 2016г., според нея, било създадена нова ал. 3 на чл. 343в от НК, с която е създаден съвсем нов и различен състав на престъпление, който изрично криминализира деянието „управление на МПС в срока на ПАМ временно отнемане на СУМПС" и препраща към ал. 1 единствено по отношение на наказанието. В заключение счита, че ал. 2 на чл. 343в от НК изисква единствено да е установен фактът, че деецът управлява без съответно СУМПС в 1-годишен срок от наказването му по административен ред, без значение на какво основание е отнето това СУМПС и въз основа на какъв акт. Обстоятелството, че към 08.10.2018г. СУМПС е било отнето със ЗППАМ, не поставя в конкуренция двете алинеи на една и съща разпоредба, а подкрепя извода за наличие на идеална съвкупност. 3. По оплакванията, свързани с престъплението по чл. 345, ал. 2 от НК: „Решението на ВАС" за „нищожност на deregистрацията", което се сочи в жалбата, касае съвсем друга заповед - Заповед № 17-0938-

000571/07.03.2017г. на ОДМВР - Плевен. С решение от 16.08.2018г. на ВАС тази заповед е била отменена като нищожна, но тя не е свързана с настоящото обвинение и изобщо не се сочи в обвинителния акт. Настоящото обвинение, според нея, касае управление на лек автомобил на 08.10.2018г., когато действаща е била Заповед за ППАМ от 18.08.2018г. на РУМВР - Оряхово, издадена и връчена на обвиняемия 2 (два) дни след постановяване на цитираното от защитника решение на ВАС. С тази заповед на РУ - Оряхово отново е била прекратена възстановената с решението на ВАС 2 дни по-рано регистрация на автомобила и са били отнети монтираните на него към този момент регистрационни табели. 3. На последно място моли въззивната инстанция да има предвид, че регистрацията на лек автомобил не може да се квалифицира като „нова" и „стара", такава или има в масивите на МВР или не съществува. Такива термини няма и в съответните нормативни актове. При промени в регистрацията може да има промени и в номерата на регистрационните табели, но това не означава, че регистрацията става нова или стара. Предвид изложеното моли Окръжен съд-Ловеч да потвърди, като правилна и законосъобразна, присъдата на РС - Луковит.

В съдебно заседание представителя на Окръжна прокуратура – Ловеч, прокурор Г.А. моли въззивния съд да потвърди изцяло Присъда № 11/06.08.2021 г. постановена по НОХ д. № 253/2020 г. по описа на РС – Луковит. Счита, че присъдата е обоснована и законосъобразна във всичките си пунктове. Изтъква, че в мотивите си съдът е посочил кои доказателства е приел, въз основа на кои доказателства е извел своите изводи и счита, че те кореспондират с всички доказателства събрани в хода на досъдебното производство и в хода на съдебното следствие, а те са, че на 08.10.2018 г. въззивникът е извършил три престъпления по чл. 343в, ал. 2, ал. 3 и по чл. 345 ал. 2 от НК, като са съобразени много коректно датите на влизане в сила на административните актове, към момента на извършване на деянието от въззивника.

Защитникът на въззивника Д. В. Д., адв. Г. С. в съдебно заседание, счита, с цялото си уважение към прокуратурата, че правните изводи на прокурора са погрешни, а именно, че коректно били съобразени датите, на които са били влезли актовете в сила, но не е чул нищо за тези дати.

На първо място прави възражение, че РС Луковит е извършил грубо

процесуално нарушение, като не е съобщил мотивите на адв. С., а е изпратил уведомително писмо е и е нарушил чл. 348, ал. 3 НПК и делото следва да се върне за ново разглеждане. Посочва, че практиката е, че мотивите се съобщават, заедно със съобщението. Това нарушение го оставя на преценка на съда, ако приеме, че няма извършено нарушение, то те оспорват присъдата по същество.

Сочи, че Районна прокуратура – Плевен повдига обвинение на доверителя му по три текста от НК в идеална съвкупност, което според защитата означава, че той с едно деяние извършва три различни престъпления. Набляга на факта, от правна гледна точка, как едновременно управлява без съответното свидетелство и в срок по ЗПАМ, като твърди, че законодателят е предвидил тези два текста, единият от 2016 г. - да се правят разделно, а не заедно. Твърди, че обвинението по чл. 343в, ал. 2 от НК, за да е съставомерно трябва да е посочено, че доверителят му е без свидетелство, изобщо. Трябва да се посочи 1-годишният срок от кога до кога тече, тъй като решението на Административен съд Ловеч, с което е потвърдено наказателното постановление не му е съобщено. Прокуратурата цитира чл. 223 от АПК, което е окончателно, за което изразява съгласие, но там никъде не се казва, че не се съобщава. Соци, че ако съдът приеме другата хипотеза, че не се съобщават решенията, тъй като съдебната практика е различна, това означава, че г-н Д. от гр. Червен бряг, всеки ден от 25-тия ден нататък, трябва да ходи до Ловеч да проверява, което е неправилно тълкуване. Дори съдът да приеме, че не се съобщават решенията счита, че отново има противоречие с обвинението по чл. 343в, ал. 3 НК, защото там се приема, че деецът има свидетелство, но временно е отнето. Пзовава се на законодателят, че е предвидил тези текстове да се прилагат отделно, но за различни деяния, никъде не е казано, че трябва да е общо.

Относно обвинението по чл. 345, ал. 2 НК, а именно, че е управлявал нерегистриран автомобил, приема за безспорно, че с решение на ВАС заповедта за отмяна на регистрацията е обявена за нищожна. Посочва, че нищожност означава, че този акт не съществува и вместо да се върне на доверителя му старата регистрация, да се изпълни решението на съда, Началникът на ОДМВР Плевен не изпълнява това съдебно решение. В тази връзка задава въпросът защо прокуратурата в Плевен, която стриктно спазва закона, упражнява надзор за законност, не образува и срещу него наказателно

производство – чл. 296 НК.

Посочва, че свидетелството за правоуправление на доверителя му и към днешна дата си е в него. Изтъква, че административният орган ОДМВР Плевен, не му е изпратил и до момента съобщение по чл. 143, ал. 11 от ЗДвП, че това свидетелство е невалидно и трябва да го предаде. Такова съобщение не се изпраща. Затова към 08.10.2018 г. доверителят му изобщо не е съзнавал, че управлява нерегистрирано МПС, тъй като свидетелството си е в него, като изтъква, че за да бъде автомобилът deregистриран свидетелството трябва да е в административния орган и деецът да знае, че управлява такъв вид автомобил.

Посочва, че въззивникът Д. е бивш служител на МВР, което в случая му е изиграло лоша шега на него, и той е смятал, че към онзи момент управлява собствения си регистриран автомобил, като през съзнанието му не е минавала идея, че управлява нерегистриран автомобил. Твърди, че прокуратурата няма право да ползва права от незаконно поведение на ОДМВР Плевен, а тя повдига обвинение и по този текст.

Счита, че присъда на РС – Луковит не е съобразена със закона, явно несправедлива и незаконосъобразна. Счита, че с тази присъда РС Луковит на практика упражнява незаконно поведение на административен орган, както и че обвинението по чл. 345, ал.2 НК трябва да бъде самостоятелно, в друга хипотеза, не може да бъде към 08.10.2018 година. Моли ОС – Ловеч да разгледа внимателно делото, да прецени наведените от тях основания и ако приеме, че има основания да отмени присъдата и оправдае подзащитния му.

Въззивникът Д.Д. в съдебно заседание в своя собствена защита напълно потвърждава тезата изложена от защитника си. Изразява несъгласие със становището на прокуратурата ОП – Ловеч, че всички нормативни актове са издадени с определени дати и часове. Посочва, че относно deregистрацията на автомобила – заповедта за прилагане на принудителна административна мярка от РУ МВР гр. Оряхово е издадена на 18.08.2018 г., същата заповед е дублирана на 21.08.2018 г. от друго лице и двете заповеди съществуват в делото. Твърди, че има дублиране на тази заповед и не знае коя е актуалната, тъй като за втората от 21.08.2018 г. възразява, че не е уведомен, не му е връчена и не е запознат със съдържанието ѝ.

Относно заповедта за отнемане на свидетелството за правоуправление



възразява, че никъде не е фиксирано, че заповедта за отнемането му е въз основа на неплатена глоба от 30 лева, която е платена два пъти и е водено адм. дело. Сочи, че на 23.04.2021 г. Конституционният съд се произнася по отношение на отнемането на свидетелствата за правоуправление на МПС за водачи, които не са си платили глобите и именно това решение го навежда на това, че самото отнемане на свидетелството е противоконституционно, след като има решение на Конституционния съд на Република България, че е незаконно отнемането на свидетелство за правоуправление за неплатена глоба.

По отношение на издадената заповед за отнемане на свидетелството за управление на МПС на 18.09.2018 г. от РУ г. Кнежа сочи, че самото свидетелство е отнето не със самата заповед за временно отнемане, а с обиск и претърсване, бил е задържан в РУ гр. Кнежа и там чрез претърсване са му иззели свидетелството за управление.

Сочи, че заповедта за отнемане на свидетелство за неплатена глоба, има такава издадена 6 месеца преди това, на 29.03.2018 година и възразява как прокуратурата използва тази заповед от 18.09.2018 г., а не другата от 29-ти.

Относно обвинението по чл. 345 НК, сочи, че през времето, през което заповедта е издадена от РУ Оряхово на 18-ти август, има предходна заповед издадена година и 8 месеца преди въпросната заповед, с която му е прекратена първа регистрация на автомобила. Именно за нея в продължение на година и осем месеца сочи, че е минал през всички съдебни инстанции, за да се стигне до ВАС, в който самата прокуратура там заявила, че е нищожна, защото е издадена от неправомерен орган и съдът е постановил решение, че заповедта за издаване на дерегистрацията е незаконна и обявена за нищожна. Сочи, че самото решение излиза на 16.08.2018 година. Дерегистрацията на автомобила, следващата на 18-ти, два дни разлика, за които два дни твърди, че е имал две регистрации на автомобила – от 16-ти до 18-ти по закон. Сочи, че същият този закон препраща по Наредбата за регистрация на МПС 1-45 на МВР. Изтъква, че на 19.09., т.е. един месец след като е излязло решението на ВАС, е депозирал молба в ОД МВР – Плевен в сектор „Пътна полиция“ да му бъде възстановена регистрацията на автомобила и въпреки това отново не се възстановява регистрацията на автомобила. По отношение на регистрацията на автомобила твърди, че автомобилът м, винаги е имал регистрация.

В заключение въззивникът, въпреки становището на съда, счита, че не е виновен, тъй като според действащото законодателство е направил всичко по силите си да си потърси правата на момента и след като се е убедил, че институциите не искат да си свършат работата, за да си ползва той своите права, счита, че също може да нарушава закона. Най-вече, че със своите нарушения на законите, никой в обществото по отношение на държава, граждани, природа не е претърпял никакви вреди и щети. Твърди, че автомобилът е негова собственост, правоспособен водач е и то с категории „С“, взети по надлежния ред преди 38 години. Убеден е, че казусът има лична основа и затова твърди, че присъдата на РС Луковит е неправилна и незаконосъобразна.

В последната си дума въззивникът ДР. В. Д. твърди я, че решението на РС – Луковит е неправилно, смята, че не е виновен по повдигнатите му обвинения и моли съда да уважи въззивната му жалба.

Въззивната инстанция като съобрази направените възражения в жалбата и възраженията от страна на защитника – адв. Г. СТ. в хода на съдебни прения, събраните по делото доказателства, мотивите на Районен съд – Луковит и сам като извърши проверка изцяло на правилността на присъдата, независимо от основанията, посочени от страните, съгласно задължението си по чл.314,ал.1 от НПК, счете жалбата за подадена в законно установения срок, разгледана по същество основателна и като такава следва да се уважи.

#### ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства въззивната инстанция приема за безспорно установено, че въззивникът ДР. В. Д., живее в гр. \*\*\*\*\*. На 22.12.2011 г. на въззивника Д. било издадено свидетелство за управление на моторно превозно средство № 281405406, със срок на валидност до 08.12.2021 г. Същият е собственик на лек автомобил марка „Хюндай“, модел „Акцент“ с рег. № \*\*\*\*\*, с цвят светлосив металик, с номер на рама \*\*\*\*\* /л.31 ДП/. В периода от датата на издаване на свидетелството за управление на МПС до 08.10.2018 г. контролни органи от поделенията на МВР в различни части на страната регистрирали редица нарушения на Закона за движение по пътищата, реализирани от водач ДР. В. Д., вкл. за управление като неспособен, за непредставяне на свидетелство за управление на моторно превозно средство и други

нарушения, за които били издадени общо 36 броя наказателни постановления, 11 от които били потвърдени, 11 отменени на първа инстанция, 4 влезли в сила, а производствата по обжалване на останалите наказателни постановления са висящи. С наказателно постановление № 17-0938-000514/ 20.03.2017 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР Плевен на Д. било наложено административно наказание глоба в размер на 30 лева, която не била платена в срока на доброволно изпълнение. За принудителното събиране на наказанието по НП № 17-0938-000514/ 20.03.2017 г. било образувано изпълнително дело в ТД на НАП Велико Търново, офис Плевен под № 180502989 от 2018 г. за принудително събиране на публичното вземане /л.123/. На 18.08.2018 г. в гр. Оряхово въззивника управлявал собствения си лек автомобил Хюндай Акцент и бил спрян за проверка от служители на РУ АЕЦ Козлодуй. За установено нарушение на чл. 150 ЗДвП му бил съставен АУАН № 632772/ 18.08.2018 г., с който като доказателства били иззети 2 броя регистрационни табели № \*\*\*\*\*. Актът бил връчен на въззивника лично срещу подпис на същата дата, а отказът му да подпише акта бил удостоверен с подписа на свидетел. Въз основа на съставения АУАН № 632772/ 18.08.2018 г. била издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 309р-9988/ 18.08.2018 г. от Цветослав Георгиев Венелинов – младши автоконтрольор към РУ МВР Оряхово, упълномощен със заповед № 369з-1400/ 02.08.2018 г. на Директора на ОД МВР Враца. Със ЗППАМ № 309р-9988/ 18.08.2018 г. на Д. била наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а ЗДвП - прекратяване на регистрацията на превозното средство за срок от 6 месеца, както и на основание чл. 172, ал. 4 ЗДвП било постановено отнемане на документи и регистрационни табели за МПС - било отбелязано, че лицето не представя свидетелство за регистрация на МПС, а в т. 2 било вписано, че се отнемат два броя регистрационни табели \*\*\*\*\*. Препис от заповедта била връчена на Д. лично срещу подпис на същата дата - 18.08.2018 г. В заповедта изрично било отбелязано, че същата подлежи на изпълнение независимо от обжалването, тъй като на основание чл. 172, ал. 6 ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. По жалба на Д. срещу ЗППАМ № 309р-9988/ 18.08.2018 г. било образувано административно дело № 502/ 2018 г. по описа на Административен съд Враца. С Решение № 419 от 23.11.2018 г. по адм.д. № 502/ 2018 г. на АС Враца, била отхвърлена жалбата на Д. като

неоснователна. Срещу решението било подадена касационна жалба по реда на чл. 208 и сл. АПК пред Върховния административен съд. Било образувано адм. д. № 647/ 2019 г. по описа на ВАС, което приключило с Определение № 5525/ 11.04.2019 г. /л.237-238; 242-246/, с което касационната жалба на Д. била оставена без уважение и производството било прекратено. Решение № 419 от 23.11.2018 г. по адм. д. № 502/ 2018 г. по описа на АС Враца влязло в сила на 19.12.2018 г. В хода на проведените производства пред административните съдилища Д. не е искал спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ. На 21.08.2018 г. била издадена и ЗППАМ № 18-0309-000058/ 21.08.2018 г. на РУ МВР Оряхово, по силата на което е прекратена регистрацията на МПС с рег. № \*\*\*\*\*. Заповедта за прилагане на ПАМ била постановена на основание чл. 171, т. 2а, б. “а” ЗДвП за срок от 6 месеца, считано от 02.00 часа на 18.08.2018 г. На 18.09.2018 г. в 10.45 часа в гр. Кнежа Д. отново управлявал лек автомобил Хюндай Акцент без регистрационни табели и след прекратена регистрация на превозното средство, като при извършената проверка не представил свидетелство за управление на МПС. За констатираните нарушения били съставени АУАН № 164006 и № 164007 и двата от дата 18.09.2018 г. В съставения АУАН № 164007 било отбелязано, че се изземва СУМПС № 281405406. На същата дата в 12,30 часа в РУ МВР Кнежа бил проведен на основание чл. 80 ЗМВР обиск на Д., при който били намерени и описани редица движими вещи, вкл. свидетелство за управление на МПС № 281405406, издадено на 08.12.2011 г. от МВР - Плевен. Като обяснение Д. вписал в протокола за обиск, че това са негови лични вещи и няма възражения относно обиска. На същата дата - 18.09.2018 г. била издадена и Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 18-0285-000279/ 18.09.2018 г. по описа на РУ МВР Кнежа, с която за нарушение на чл. 190, ал. 3 ЗДвП, за това, че при управление на лек автомобил Хюндай Акцент без регистрационни табели, водачът Д. управлявал с наложено наказание глоба по НП № 17-0938-000514/ 20.03.2017 г., незаплатено в срока за доброволно изпълнение – при което била наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „д“ ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до заплащане на дължимата глоба. Заповедта била връчена на Д. лично срещу подпис на 18.09.2018 г. На същата дата 18.09.2018 г. било иззето и свидетелство за управление на МПС № 281405406. По жалба на Д. срещу ЗППАМ № 18-0285-

000279/ 18.09.2018 г. издадено от РУ МВР Кнежа било образувано адм. д. № 883/ 2018 г. по описа на АС – Плевен. С Решение № 7/ 04.01.2019 г., Административен съд Плевен отхвърлил жалбата на Д. срещу ЗППАМ № 1800285-000279/ 18.09.2018 г., като решението по цитираното административно дело влязло в сила на 04.01.2019 г. /справка с вх. № 1214/ 07.03.2019 г., издадена от АС - Плевен /л.52/. В хода на проведеното производство пред административните съдилища жалбоподателят не е искал спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ. На 08.10.2018 г. в гр. Червен Бряг, около 11.40 часа, подсъдимият Д. управлявал по ул. „Екзарх Йосиф“ собственото си моторно превозно средство - лек автомобил „Хюндай Акцент“, без регистрационни номера, съзнавайки, че свидетелството му за управление на МПС е било иззето на 18.09.2018 г., а автомобилът бил с прекратена регистрация и без поставени регистрационни табели. По същото време и място служители на РУ МВР Червен бряг – свидетелите Ц.П.Х. и Н.З.З. се движели с патрулен автомобил и забелязали движещия се автомобил управляван от Д., както и че същият е без предна регистрационна табела. Подали светлинен сигнал и спрели за проверка автомобила управляван от подсъдимия. В хода на проверката установили, че Д. не може да представи свидетелство за управление на МПС, както и че МПС-то няма поставена и задна регистрационна табела. Тогава свид. Н.З. извършил справка по телефона с дежурния в РУ МВР Червен бряг по номера на рамата на автомобила и установил, че същия бил с прекратена регистрация на 18.08.2018 г., както и че Д. управлява МПС след като е лишен от това право по надлежен ред. За констатираните нарушения по чл. 140 и чл. 150 ЗДвП свид. Н.З. съставил на подсъдимия АУАН № 777465 от 08.10.2018 година. Д. отказал да подпише съставения срещу него акт, но получил препис от него на същата дата срещу подпис, което се удостоверява от разписката към акта.

#### ОТ ПРАВНА СТРАНА

Въззивната инстанция като съобрази събраните по делото доказателства, приема че от страна на първоинстанционния съд е допуснато отстранимо съществено процесуално нарушение довело до ограничаване на процесуалните права на тогава подсъдимия Д.Д. и въззивник в настоящото производство.

По-конкретно по време на съдебните прения въззивника Д.Д. е

направил възражение, че процесните принудителни административни мерки, които са предмет на обвинението респективно, поради които са издадени същите касаят неплатени от него глоби. Позовал се е на конституционното решение на конституционния съд на Република България, с което са обявени като противоконституционни посочените разпоредби в Закона за движение по пътищата. Възражението по същество касае според въззивника нарушени негови конституционни права съгласно отменените като противоконституционна разпоредби на Закона за движение по пътищата./л.163 НОХД/. В мотивите обаче към присъдата първоинстанционния съд по така направеното възражение не е взел каквото и да било отношение. Респективно не е изложил каквито и да било мотиви от които да стане видно поради какви причини и съображение не се приема възражението на тогава подсъдимия Д.. Това възражение се поддържа и пред въззивната инстанция като същата приема, че липсата на отговор на този въпрос от страна на РС-Луковит определено гравитира около липсата на мотиви, което всякога е основание за отмяна на постановения съдебен акт, тъй като то касае възражение относно фактическия състав на престъпленията, които са предявени на въззивника, и по които е следвало РС-Л-т да изложи мотиви.

По-конкретно с решение № 3 от 23.03.2021г. на Конституционния съд на Република България по конституционно дело № 11 от 2020 година, за противоконституционни са обявени чл. 171, т.1 буква „д“ и чл. 171, т. 2, буква „к“ от Закона за движение по пътищата/ обнародван Държавен вестник брой 20 от 05.03.1999г., последно допълнение брой 23 от 19.03.2021г./. Въззивната инстанция приема за особено съществено нарушение от страна на първоинстанционния съд не вземането на отношение по това възражение, тъй като в конкретния казус Д. е осъден, за това че е управлявал моторно превозно средство лек автомобил Хюндай Акцент без регистрационни номера в срока на изтърпяване на принудителна административна мярка за временно отнемане на свидетелство за управление на МПС със заповед за прилагане на ПАМ №18- 0285-000279 от 18.09. 2018 година на РУ на МВР Кнежа и за което е признат за виновен да е извършил престъпление по чл. 343в, ал. 3 от НК. Същественото в конкретика се изразява в това, че посочената ПАМ е издадена, за това, че въззивника управлява МПС с наложено наказание глоба с наказателно постановление и/или електронен фиш, незаплатена в срока за

доброволно заплащане./л.60/.

Също така е признат за виновен, че на същата дата е управлявал моторно превозно средство лек автомобил Хюндай Акцент без регистрационни номера, което не е било регистрирано по надлежния ред, съгласно наредба номер 1-45 от 24.03.2000. За регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторни и превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, поради прекратяване на регистрацията за срок от шест месеца със заповед за прилагане на ПАМ номер 309 р – 9888/18.08. 2018г., издадена от РУ на МВР град Оряхово. За това деяние е признат за виновен въззивника Д. да е извършил престъпление по чл 345 ал. 2 от НК.

По отношение на първото обвинение и касаещо заповед за прилагане на принудителна административна мярка №18-0285- 000279 следва да бъде посочено, че същата е издадена на основание на обявената за противоконституционна разпоредба на чл. 171.т. 1 буква „д“ от ЗДВП и касае,прието за установено нарушение на Д. и наложено наказание глоба в наказателно постановление и или електронен фиш незаплатена в срока за доброволно заплащане. Обвинението по чл. 345 ал. 2 от НК пък касае заповед за прилагане на принудителна административна мярка номер 309 р - 9888 от 18.08. 2018 година издадена от РУ на МВР град Оряхово. Въпреки, че е имало доказателства респективно изложени са възражения от страна както на защитника, така и на самия въззивник от страна на първоинстанционния съд не е съобразено, че процесната заповед за прилагане на принудителна административно мярка касае нарушение изразяващо се в това че Д.Д. към момента на извършване на проверката 18.08.2018 година е управлявал лек автомобил Хюндай Акцент с регистрационен номер 87 17 КМ без да притежава съответно свидетелство за управление установено след извършена справка в автоматизирани информационни системи „ административно-наказателна дейност“ и „български документи за самоличност „. Определено това обстоятелство не е съобразено както от страна на прокурора, така и от първоинстанционния съд, тъй като предявеното обвинение,а и постановената осъдителна присъда се базират и е прието, че въззивникът е управлявал лек автомобил Хюндай Акцент без регистрационни номера, и че същото не е било регистрирано по надлежния ред съгласно посочената по-горе наредба на МВР. Към делото са приложени доказателства от които е видно, че със

заповед № 17- 0938-000571 от 7.03.2017 година на началник сектор Пътна полиция в ОД на МВР Плевен на основание чл. 171, т. 2а от ЗДВП и на въззивника Д. е била приложена принудителна административна мярка-прекратяване на регистрацията на процесното превозно средство лек автомобил Хюндай Акцент с регистрационен №\*\*\*\*\* за срок от осем месеца. Заповедта е обжалвана от Д. и с решение №242 от 07.06.2017г. административният съд град Плевен по административно дело номер 235 по описа за 2017 година е отхвърлил жалбата на Д. като неоснователна. Решението на административен съд-Плевен е обжалвано от Д. и с решение № 10584 от 16.08.2018 година по административно дело №9061/2017г., Върховен Административен съд е отменил решението на Административен съд Плевен и е обявил за нищожна заповед № 17- 0938-000 571 от седми март, 2017 година на началник сектор Пътна полиция ОД на МВР Плевен. Не е съобразено страна на Районен съд Луковит, че влезлите в сила решения на съдилищата включително и това на Върховен Административен съд са задължителни за всички, и нищожните актове на държавната администрация не са в състояние да породят правни последици поради което и посочената заповед не е породила своите правни последици. Поради това, регистрацията на посочения лек автомобил Хюндай Акцент, тогава с регистрационен номер \*\*\*\*\* при така посочените доказателства води до извода, че не е била прекратявана респективно е била валидна и направена по надлежния ред. В този смисъл са и възраженията на Д., по които Районен съд Луковит не е изложил съображения, а определено е следвало да се изложат такива, тъй като с оглед посочените доказателства определено следва извод, че поначало към 08.10.2018 година процесния лек автомобил Хюндай Акцент е имал валидна регистрация и регистрационен № \*\*\*\*\*, предвид нищожността на заповед №17 – 0938-00057/ от 07. 03. 2017 година. Предвид на това определено е следвало от страна на Районен съд Луковит да се изложат съображения, от които да стане видно поради какви причини не се приема Д. да е имал валидна регистрация респективно регистрационни номера, при така установените противоречиви доказателства. Неоснователно, според настоящата инстанция, в тази връзка е възражението на прокурора, че процесната заповед №17 – 0938-00057/ от 07. 03. 2017 година е несъотнесима към предмета на доказване по настоящия казус.

Още повече, че съгласно разпоредбата на чл.305, ал.3, изр.2 от НПК при



противоречия на доказателствените материали се излагат съображения защо едни от тях се приемат, а други се отхвърлят.

Това, че валидните регистрационни номера, както възражава и Д. не са му били върнати от компетентните власти, както и че са били издадени нови табели с № ЕН 87 18 КМ, определено поставя под съмнение умишъла на Д., че извършва административно нарушение, което пък от своя страна поставя под съмнение и субективната страна на предявеното обвинение по чл. 345 ал. 2 от НК. В смисъл, че Д. определено е знаел за решението на Върховен Административен съд и оттам както се възражава и от негова страна, и от страна и на защитник адвокат С. е следвало както прокурорът, така и най-вече съдът след произнасяне на осъдителна присъда по обвинението по чл. 345 ал. 2 да изложи съответни мотиви в тази насока относно субективната страна най-вече на предявеното обвинение. Също така, в крайна сметка, било ли е регистрирано процесното МПС към 08.10.2018г. И по-конкретно на л.2 от обвинителния акт, прокурора приема, че за срок от шест месеца със заповед за прилагане на ПАМ № 309р-9888/18.08.2018г., издадена от РУ на МВР град Оряхово на въззивника е прекратена регистрацията на процесния автомобил и са отнети регистрационни табели с рег. № \*\*\*\*\*, което не е спорно, но не е получило отговор възражението на въззивника, в частта в която сочи, че към този автомобил му е имал валидна регистрация и рег. № \*\*\*\*\*.

Относно възражението на защитника, адвокат Г. СТ., че в състава на престъплението е посочено и това, че същото е било без регистрационни номера, същото е основателно, тъй като фактическия състав на престъплението инкриминира управлението на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред в разпоредбата на чл. 345, ал. 2 от НК.

По отношение на предявеното обвинение по чл. 343в ал. 3 от НК определено от страна на Районен съд не са изложени мотиви и не е взел отношение по възражението на въззивника Д., касаещо позоваването му на конституционното решение №3 от 23.03.2021 година на Конституционен Съд на Република България по конституционно дело №11 от 2020 година. Съгласно това решение са обявени за противоконституционни нормите на чл. 171.т.1 буква „д“ и чл. 171, т. 2 буква „к“ от Закон за движение по пътищата. Както вече се посочи и по-горе процесната принудителна административна мярка която е взета в предвид от страна на Районен съд

Луковит ПАМ № 18 – 0285- 000279 от 18.09.2018 година е издадена именно на основание чл. 171, т.1. буква „д“ от ЗДВП, тоест по обявления за противоконституционен текст от ЗДВП, по посоченото конституционно решение. В тази връзка от страна на Районен съд Луковит определено не е съобразено и Решение на конституционния съд № 3 от 28.04. 2020-та година по конституционно дело № 5 от 2019 година. Съгласно посоченото решение конституционният съд приема, че прилагането обявления за противоконституционен закон към висящо производство е в противоречие с принципа за върховенство на Конституцията и нарушава забраната на чл. 5, ал.1 - никой закон не може да противоречи на Конституцията, ако противоречи, той не е част от правната система, а следователно не е приложимо право - което единствено има значение за решаването на правните спорове. Императивно конституционният съд е посочил, че спрямо правоотношение, предмет на висящи съдебни производства, обявления за противоконституционен закон не се прилага. Целта е да се осуети постановяването на съдебни решения в противоречие с решението на Конституционния съд и следователно уронващи върховенството на Конституцията.

При невземане на отношение в мотивите по направените възражения от страна на въззивника Д. по време на съдебните прения – л.163 от НОХД, РС-Луковит е допуснал отстранимо нарушение на процесуалните права на въззивника Д., поради което и следва присъдата да бъде отменена, и делото бъде върнато на Районен съд Луковит за ново разглеждане от фазата на съдебното заседание, от друг състав на съда, при което съдът се съобрази с посочените подробно по-горе конституционни решения, респективно изложи мотиви по отношение на посочените и предявени от страна на прокуратурата обвинения. Не е спорно, както е посочено в цитираното конституционно решение, че поначало чл. 151 ал. 2 изречение 3, че решенията на конституционния съд действат занапред, от момента на влизане на решението, с което е обявена за противоконституционна съответната норма, но то както вече се посочи и по-горе не се прилага по отношение на висящите производства, какъвто е процесния казус. В смисъл, че ако спрямо висящите съдебни производства решението действа според общото правило занапред, съдебните състави ще са обвързани да разрешат спора съобразно обявления за противоконституционен материален закон. Именно за да не се стигне до

такъв несправедлив изход на съдебния процес от разпоредбата на чл. 150 ал. 2 от Конституцията се извежда изключение от общото правило на чл. 151, ал. 2, изречение 3. Противното би означавало, както се сочи от страна на конституция съд да се отрече принципът на върховенство на Конституцията, принципът на правовата държава, принципът на непосредствено действие на конституционните разпоредби, да се потъпче правото на всяко лице да защитава пряко правата си чрез позоваване на Конституцията както между впрочем се е позовал и въззивника Д. обръщайки се към Районен съд Луковит за да получи защита на конституционните си права и свободи.

Все в тази връзка, следва да бъде посочено, и че в хода на разпоредителното заседание, л. 11 от НОХД, съдът се е произнесъл по виновността, което е процесуално недопустимо на този етап от делото, като е приел, че „самото престъпление е извършено на територията на гр. Червен бряг.....“. Съгласно разпоредбата на чл. 300 от НПК, съдът се оттегля на тайно съвещание, за да постанови присъдата, респективно признава подсъдимия за виновен, когато обвинението е доказано по несъмнен начин, след като е провел съдебно следствие и е събрал и проверил съотносимите доказателства, съгласно чл. 13 и чл. 18 от НПК./арг. чл. 303, ал. 2 от НПК/.

При подробно посочените по-горе съображения, въззивната инстанция приема, че следва присъдата на РС – Луковит да бъде отменена изцяло, като делото бъде върнато на РС-Луковит за ново разглеждане от друг състав на съда от фазата на съдебно заседание, като се отстранят посочените подробно по-горе в мотивите отстраними съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване на правото на защита на въззивника Д..

По отношение на останалите възражения на защитника, адвокат Г. СТ. и касаещи не съобщаване на мотивите от страна на РС-Л-т, въззивната инстанция не приема, че се касае за грубо процесуално нарушение, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 310, ал. 2, когато изготвянето на мотивите е отложено, председателя обявява само диспозитива, подписан от всички членове на състава на съда, и срока за изготвяне на мотивите по чл. 308 от НПК.

Останалите възражения, развити пред Окръжен съд-Ловеч от страна на защитника, адвокат Г. СТ., както и от въззивника Д. Д., следва да се съобразят от районния съд при новото разглеждане на делото, тъй като въззивната

инстанция при посочените подробно съображения не може да вземе отношение,тъй като не са посочени мотиви от РС-Л-т в тази насока.

Налице е и непризнаност от страна на РС-Луковит по част от възведените и предявени с обвинителния акт престъпления,което също е съществено процесуално нарушение.По-конкретно В диспозитива на обвинителния акт,прокурора е предявил обвинение за три престъпления,подробно посочени по-горе,като е приел,че „...на 08.10.2018г.около 11.40ч.,в гр.Червен бряг,обл.Плевен,по ул.Екзарх Йосиф при условията на идеална съвкупност извършил следните деяния...“ . В присъдата обаче РС-Луковит не се е произнесъл дали приема,че трите обвинения са извършени при условията на идеална съвкупност.Т.е.тази част от диспозитива на предявените с обвинителния акт обвинения не е отразена в постановената присъда.о този начин не е получил пълен отговор въпроса по чл.301,ал.1,т.2,пр.1 от НПК,а именно деянията приети за извършени от страна на въззивника Д.,дали са извършени при условията на идеална съвкупност,както е приел прокурора в обвинителния акт./л.4 от НОХД/.

Следва да бъде посочено,че към настоящия момент е налично отменително решение по повод на предявените обвинения на въззивника Д.Д. на Окръжен съд-Плевен,но видно от мотивите за отмяна на постановената присъда на РС-Червен бряг,присъдата е отменена на основание чл.348,ал.3,т.2 от НПК,поради противоречиви мотиви,поради което Окръжен съд-Ловеч,в настоящия съдебен състав приема,че в настоящия казус не е налице хипотезата на чл.335,ал.3 от НПК,тъй като се касае за допуснато нарушение от страна на РС- Луковит на разпоредбата на чл.348,ал.3,т.1 от НПК, а именно ограничаване на процесуалните права на въззивника Д.Д.,които не са отстранени от РС-Луковит,по подробно посочените по-горе мотиви от една страна и които от друга страна са отстранени при новото разглеждане на делото от друг състав на РС-Луковит от фазата на съдебното заседание.От въззивната инстанция в настоящия момент същите са неотстранени,тъй като,както вече се посочи и по-горе РС-Луковит не е взел отношение по направените възражения от страна на въззивника Д.Д. относно оспорените от него обвинения,базирани на посочените конституционни решения и не е ясна волята на съда в тази насока.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 334,т.1 във вр. с чл.335,

ал.2 във вр. с чл.348,ал.3,т.1 от НПК, съдът

## **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯВА** Присъда № 11/06.08.2021 г. по НОХД № 253/2020 година по описа на Районен съд – Луковит и връща делото на РС-Луковит за ново разглеждане от друг състав на съда, от фазата на съдебно заседание, като се отстранят посочените подробно по-горе в мотивите отстраними съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване на правото на защита на въззивника Д.В. Д..

Решението е окончателно.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_